

Faji, vallási tabuk nélkül

Az élet nehézségeit leginkább mindig a gyerekek szenvedik meg. Fokozottan igaz ez akkor, ha egy család a jobb sors vagy akár élete mentésének reményében új hazát kénytelen választani.

A menekültek gyerekeinek az új helyen, idegen környezetben több törődésre, figyelemre van szükségük, amely kisgyermekkorban még fontosabb. Szerencsére a debreceni befogadóállomáson tartózkodó gyerekeknek van megoldás: a Pósa Utcai Óvodában 2008 szeptemberétől – biztonságos környezetben, hasonló korú társak, segítő, támogató pedagógusok és dajkák közé kerülve – hazájuktól távol is óvodai nevelést kaphatnak.

– Az intézmény helyi nevelési programja a kisgyermeket helyezi a középpontba, függetlenül nemzetiségi, etnikai, faji, vallási hovatartozásától. Olyanok fogadják el őket, amilyenek. Céljuk, hogy a befogadóállomásról érkezett gyerekek is iskolaérettek legyenek az óvodáskor végére – hangsúlyozza Kardosné Nagy Mária óvodavezető.

Nagy szükség van erre a segítségre, hiszen nem a gyerekek döntése volt a migráció. Nem tehetnek arról, hogy családjuk nem tud, vagy nem akar a hazájukban élni. Ők csupán játszani szeretnének, homokozni, autózni, nevetni a társakkal, és figyelmes, megértő, gondoskodó felnőtteket látni nap mint nap maguk körül. Akárcsak a többi gyermek: szabadon, gondtalanul.

Ballagási, évzáró ünnepséget rendezte meg június 10-én a Pósa Utcai Óvoda; a menekülttábor gyerekei közül most először jutottak el ideig, s emiatt a szüleik is részt vettek az alkalmon

Természetesen egy ilyen feladat számos nehézséggel is jár. Az első mindjárt a finanszírozás kérdése. Ez megoldott, hiszen a fenti célok megvalósítását szolgáló – *Segítők és barátok között* című – projektet az Európai Menekültügyi Alap támogatja. Pályázati forrásokból azt is elértek, hogy a tábortól reggelente autóbussz vigye az óvodába a gyerekeket.

A nyelvi nehézségeket a szülőkoordinátor oldja: több nyelven beszél, fordít, énekel, verset, me-

sét mond, sőt a szülőket is tájékoztatja, mi történt aznap velük. A dolgozók pedig jól hasznosítják korábbi orosz, német vagy angol nyelvismeretüket. Minden játék, minden eszköz megvan ahhoz, hogy egyéni fejlesztéssel – a magyar nyelvet tanítva – a gyerekek meg tudják értetni magukat, s hogy ők is megértsék a legfontosabbakat.

Az óvodavezető csak azt sajnálja, hogy nagyon változó az az időtartam, amelyet a gyerekek náluk töltenek, hiszen a menekült-

státus megszerzése után a család legtöbbször újra útnak indul.

– Igyekszünk mindent elkövetni, de legfőképp biztonságot, szeretetet, gondoskodást akarunk nyújtani, hogy érezzék: az oviban jó lenni – mondja Kardosné Nagy Mária. – Itt a társak, a szülők és a dolgozók szeretete, elfogadása veszi őket körül. Nekünk pedig az a legnagyobb öröm és megbecsülés, amikor reggel vidáman mondják: Sziasztok, megjöttünk!

Pásti Csaba

A MÉLTÓSÁG MEZEJE program évzáró ünnepségét tartotta meg a Magyar Hospice Alapítvány június 9-én a Gönczy-iskolában. A rendezvényen a „boldogsághozó játékok” és a főzőverseny mellett közreműködtek a *Boldogság, gyere haza* című, irodalmi pályázat díjazottjai is.

ÉRTÉK, KREATIVITÁS, esélyegyenlőség – ez a mottója a Huszár Gál Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézménynek, amely – európai uniós támogatás révén – új épületszárnyal bővült. A létesítményt a június 14-i avatási ünnepségen adták át.